ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

11. května 2010 *

Ve věci T-237/08,

Abadía Retuerta, SA, se sídlem v Sardón de Duero (Španělsko), zastoupená X. Fàbregou Sabatém a M-l. Curellem Aguilàem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému J. Crespo Carrillem, jako zmocněncem,

žalovanému,

* Jednací jazyk: španělština.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 2. dubna 2008 (věc R 1185/2007-1), týkajícímu se zápisu slovního označení CUVÉE PALOMAR jako ochranné známky Společenství,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení J. Azizi, předseda, E. Cremona a S. Frimodt Nielsen (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 19. června 2008,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 18. září 2008,

po jednání konaném dne 24. listopadu 2009,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

Mezinárodní právní úprava

1 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „Dohoda TRIPS“), jež tvoří přílohu 1 C dohody zakládající Světovou obchodní organizaci (WTO), byla podepsaná v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80).

2 Článek 23 uvedené dohody, nadepsaný „Dodatečná ochrana pro zeměpisná označení pro vína a lihoviny“, stanoví následující:

„1. Každý Člen zajistí dotčeným stranám právní prostředky, aby zabránil užívání zeměpisného označení identifikujícího vína pro vína, která nepocházejí z místa uvedeného v dotyčném zeměpisném označení, nebo identifikujícího lihoviny pro lihoviny, které nepocházejí z místa uvedeného v příslušném zeměpisném označení, i v případech, kdy je skutečný původ zboží uveden nebo je zeměpisné označení uvedeno v překladu nebo je doprovázeno výrazy jako ‚druh', ‚typ', ‚styl', ‚napodobenina' nebo podobnými.

2. Zápis ochranné známky pro vína, která obsahuje nebo sestává ze zeměpisného označení identifikujícího vína, nebo pro lihoviny, která obsahuje nebo sestává ze zeměpisného označení identifikujícího lihoviny, bude zamítnut nebo jeho platnost zrušena, a to z moci úřední, pokud to dovoluje právo Člena nebo na žádost dotčené strany, ve vztahu k těm vínům nebo lihovinám, které nemají tento původ.

3. V případě stejně znějících zeměpisných označení pro vína bude, s výhradou ustanovení odstavce 4 článku 22, poskytnuta ochrana každému označení. Každý Člen stanoví praktické podmínky, na základě kterých bude dotyčné stejně znějící zeměpisné označení odlišeno od jiných a bude brát v úvahu potřebu, aby bylo zajištěno spravedlivé zacházení zúčastněným výrobcům a dále aby nebyli spotřebitelé uvedeni v omyl.

4. Aby byla usnadněna ochrana zeměpisných označení pro vína, budou v Radě pro TRIPS uskutečněna jednání, týkající se vytvoření mnohostranného systému oznamování a zápisů zeměpisných označení pro vína, způsobilých pro ochranu u Členů, kteří se systému účastní."

3 Článek 24 odst. 5 Dohody TRIPS stanoví následující:

„Pokud byla ochranná známka přihlášena nebo zapsána v dobré víře, nebo pokud byla práva k ochranné známce získána užíváním v dobré víře buď: [...]

b) předtím, než je zeměpisné označení chráněno ve své zemi původu, nebudou opatření,

přijatá k uplatňování tohoto oddílu, na úkor zápisné způsobilosti nebo platnosti zápisu ochranné známky nebo právu na užívání ochranné známky na základě toho, že je tato ochranná známka shodná nebo podobná zeměpisnému označení."

Právní úprava Společenství

4 Článek 7 odst. 1 písm. j) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) byl

začleněn nařízením Rady (ES) č. 3288/94 ze dne 22. prosince 1994, kterým se mění nařízení č. 40/94 za účelem provedení dohod uzavřených v rámci Uruguayského kola (Úř. věst. L 349, s. 83; Zvl. vyd. 17/01, s. 185). Tento článek, nyní čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1), stanoví:

„Do rejstříku se nezapíšou: […] j) ochranné známky pro vína obsahující zeměpisný údaj [zeměpisná označení] nebo se z něj [nich] skládající, určený [určená] k identifikaci vín […] přičemž tato vína […] tento původ nemají."

5 Čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 3288/94 stanoví, že:

„[Č]lánek 23 odst. 2 Dohody [TRIPS] stanoví, že mohou být zamítnuty nebo prohlášeny za neplatné ochranné známky obsahující chybné zeměpisné údaje [chybná zeměpisná označení] pro vína nebo lihoviny nebo se z nich skládající bez podmínky, že mají takovou povahu, že by mohly [mohla] klamat veřejnost" a že „se má v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 vložit nové [písm.] j)."

6 Článek 50 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst. L 179, s. 1; Zvl. vyd. 03/26, s. 25), ve znění použitelném na spor v původním řízení, stanoví následující:

„1. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření umožňující zúčastněným stranám zabránit za podmínek uvedených v článcích 23 a 24 Dohody [TRIPS] tomu, aby se ve Společenství užívala zeměpisná označení produktů uvedených v čl. 1 odst. 2 [písm. b) nařízení č. 1493/1999] pro produkty, které nepocházejí z místa udaného

v zeměpisném označení, a to i v případě, že je uveden rovněž skutečný původ produktu nebo je zeměpisné označení použito v překladu nebo společně s dodatky ‚druh', ‚typ', ‚způsob', ‚imitace' nebo podobnými výrazy.

2. Ve smyslu tohoto článku se ‚zeměpisným označením' rozumí označení, které udává původ produktu v oblasti, regionu či místu třetí země, která je členem Světové obchodní organizace, jestliže jakost, pověst nebo jiná charakteristická vlastnost produktu může být v podstatné míře přičítána tomuto zeměpisnému původu."

7 Článek 52 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 1493/1999 stanoví:

„Přidělí-li členský stát název stanovené pěstitelské oblasti jakostnímu vínu stanovené pěstitelské oblasti (dále jen ‚s. o.'), jakož i případně vínu, které je určeno pro zpracování na jakostní víno s. o., pak nesmí toto jméno být použito pro označování vinařských produktů, které nepocházejí z této oblasti nebo jimž nebylo přiděleno toto jméno podle příslušných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. Totéž pravidlo se uplatní i v případě, že některý stát přiřadil název obce, části obce nebo lokality výhradně jakostnímu vínu s. o., jakož i případně vínu, které je určeno pro zpracování na jakostní víno s. o."

8 Článek 54 nařízení č. 1493/1999 stanoví:

„1. Výrazem jakostní vína stanovené pěstitelské oblasti se rozumějí vína, která odpovídají ustanovením této hlavy a příslušným vnitrostátním právním předpisům a právním předpisům Společenství.

[...]

4. Členské státy odevzdají Komisi seznam jimi uznaných jakostních vín stanovené pěstitelské oblasti s uvedením odkazu na vnitrostátní předpisy pro produkci a přípravu každého z těchto jakostních vín s. o.

5. Komise zveřejní tento seznam v [Úředním věstníku], řadě C."

9 Seznam jakostních vín s. o. byl Komisí na základě čl. 54 odst. 4 nařízení č. 1493/1999 poprvé zveřejněn v *Úředním věstníku Evropských společenství* ze dne 19. února 1999 (C 46, s. 113). Tento seznam, který zrušil a nahradil seznam zveřejněný dříve v Úředním věstníku ze dne 15. listopadu 1996 (C 344, s. 110) podle čl. 1 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 823/87 ze dne 16. března 1987, kterým se stanoví zvláštní ustanovení týkající se jakostních vín s. o. *(neoficiální překlad)* (Úř. věst. L 84, s. 59), pokud jde o Španělsko uvádí chráněné označení původu „valencia", jakož i odkaz na ministerská nařízení ze dne 13. června 1987 [Boletín oficial del Estado (španělský úřední věstník) (BOE) ze dne 3. července 1987], ze dne 11. března 1991 (BOE ze dne 14. března 1991) a ze dne 29. listopadu 1995 (BOE ze dne 8. prosince 1995).

10 Nový seznam jakostních vín s. o. byl Komisí zveřejněn v Úředním věstníku ze dne 14. dubna 2004 (C 90, s. 1). Pokud jde o Španělsko a konkrétně o oblast Valencia (Valencie), uvádí tento seznam podoblast Clariano, jakož i ministerské nařízení ze dne 19. října 2000 (BOE ze dne 3. listopadu 2000) a ministerské nařízení APA/1815/2002 (BOE ze dne 16. července 2002).

11 Nové seznamy byly poté Komisí zveřejněny v Úředním věstníku v roce 2006 (C 41, s. 1) a v roce 2007 (C 106, p. 1). Pokud jde o pěstitelskou oblast Valencie, obsahují tyto seznamy podoblast Clariano, jakož i tytéž odkazy na ministerská nařízení, jaké jsou uvedeny v Úředním věstníku C 90 ze dne 14. dubna 2004.

Vnitrostátní právní úprava

12 Článek 2 odst. 1 a 2 nového nařízení o chráněném označení původu „valencia" a jeho regulační radě ratifikovaného ministerským nařízením ze dne 19. října 2000 a zveřejněného v Boletín Oficial del Estado ze dne 3. listopadu 2000 stanoví:

„1. Ochrana přiznaná tímto chráněným označením původu je ochranou uvedenou v článku 81 zákona č. 25/1970 ze dne 2. prosince 1970 a v ostatních použitelných předpisech a vztahuje se na výraz ‚Valencia' a všechny označení podoblastí, obvodů, obcí, lokalit a statků, které tvoří pěstitelskou oblast a oblast zrání uvedené v článku 4.

2. Zakazuje se pro jiná vína užívat názvy, ochranné známky, slova, výrazy a označení, jež mohou být z důvodu své fonetické nebo grafické podobnosti s názvy, ochrannými známkami, slovy, výrazy a označeními chráněnými označením původu zaměněny s víny, na která se vztahuje tato právní úprava, i kdyby jim předcházela slova ‚typ', ‚styl', ‚plněno v', ‚skladováno ve sklepě v' a podobně."

13 Článek 4 odst. 1 nového nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě stanoví následující:

„Produkční oblast chráněná označením původu ‚valencia‘ tvoří pozemky nacházející se v provincii Valencie, které regulační rada uzná za vhodné k pěstování odrůdových hroznů uvedených v článku pět; tuto provincii tvoří podoblasti a obce vyjmenované níže: [...] podoblast Clariano: [...] Palomar [...]“.

14 Článek 4 odst. 1 nového nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě byl změněn ministerským nařízením APA/1815/2002 ze dne 4. července 2002 (BOE č. 169, ze dne 16. července 2002, s. 25958). Slovo „Palomar“ bylo nahrazeno slovem „el Palomar“ .

Skutečnosti předcházející sporu

15 Dne 27. listopadu 2006 podala Abadía Retuerta, SA, která je žalobkyní v projednávané věci, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení č. 40/94.

16 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení CUVÉE PALOMAR.

17 Výrobky, pro které byl zápis ochranné známky požadován, spadají do třídy 33 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „vína“.

18 Vzhledem k tomu, že měl průzkumový referent za to, že zápisu přihlašované ochranné známky bránil absolutní důvod pro zamítnutí zápisu podle čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, zamítl přihlášku rozhodnutím ze dne 5. června 2007.

19 Žalobkyně podala proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání.

20 První odvolací senát rozhodnutím ze dne 2. dubna 2008 (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolání zamítl a uložil žalobkyni náhradu nákladů vynaložených pro účely řízení.

21 Odvolací senát připomíná, že podle judikatury (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2004, Anheuser-Busch, C-245/02, Sb. rozh. s. I-10989, bod 42, a citovaná judikatura), jelikož je Společenství stranou Dohody TRIPS, je povinno vykládat své právní předpisy o ochranných známkách v co největším rozsahu ve světle znění a účelu této Dohody (bod 13 napadeného rozhodnutí).

22 Odvolací senát upřesňuje, že z porovnání ustanovení čl. 22 odst. 3 a čl. 23 odst. 2 Dohody TRIPS vyplývá, že ustanovení čl. 23 odst. 2 Dohody TRIPS, jehož obsah byl začleněn do čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, představuje *lex specialis*, který stanoví zákaz konkrétního zápisu zeměpisných označení určených k identifikaci vín

a lihovin. Odvolací senát uvádí, že jde o absolutní a bezpodmínečný zákaz, jelikož není vázán na podmínku, aby užívání zeměpisného označení v ochranné známce pro uvedené výrobky bylo způsobilé uvést veřejnost v omyl ohledně skutečného místa původu, tedy podmínku, na kterou se oproti tomu výslovně váže uplatňování všeobecného zákazu zápisu zeměpisných označení uvedeného v čl. 22 odst. 3 Dohody TRIPS (body 16 a 17 napadeného rozhodnutí).

23 Odvolací senát v podstatě konstatuje, že el Palomar je název obce v podoblasti Clariano a podle použitelné právní úpravy Společenství a vnitrostátní právní úpravy představuje produkční oblast chráněnou chráněným označením původu „valencia" (body 19 a 20 napadeného rozhodnutí).

24 Odvolací senát má za to, že mezi názvem obce el Palomar chráněným označením původu „valencia" a slovem „palomar" obsaženým v přihlašované ochranné známce existuje značná podobnost (bod 26 napadeného rozhodnutí).

25 Odvolací senát má za to, že užívání slova „palomar" je tudíž zakázáno na základě čl. 2 odst. 2 ministerského nařízení ze dne 19. října 2000, jelikož ochranná známka Společenství nebyla přihlášena pro označování vín z uvedené oblasti původu (bod 26 napadeného rozhodnutí).

26 Odvolací senát krom toho uvádí, že i když je skutečností, že úřední název obce je el Palomar, identifikuje tuto určitou oblast právě prvek „palomar", který představuje podstatný prvek, na kterém je založeno zeměpisné označení, neboť toto uznání nemůže záviset na přítomnosti či nepřítomnosti členu „el". Dotčená obec navíc byla v ministerském nařízení ze dne 19. října 2000 označena pod názvem Palomar bez členu (bod 29 napadeného rozhodnutí).

27 Vzhledem k tomu, že se ochrana označení původu vztahuje na názvy obcí, v projednávaném případě el Palomar, a na slova, která svou podobností mohou vést k nebezpečí záměny, jak je tomu v případě slova „palomar" obsaženého v přihlašované ochranné známce, odvolací senát uvádí, že je podle použitelné právní úpravy přítomnost tohoto slova v přihlašované ochranné známce Společenství chápána jako zeměpisné označení určené k identifikaci určitého vína. Vzhledem k tomu, že dotčené výrobky tento původ nemají, má odvolací senát za to, že není namístě připustit zápis přihlašované ochranné známky Společenství k označení vín na základě čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, jelikož tato ochranná známka obsahuje chybné zeměpisné označení (bod 30 napadeného rozhodnutí).

28 Odvolací senát nakonec upřesňuje, že toto posouzení je rovněž použitelné, pokud jde o pozměněné označení výrobků uvedených v přihlášce, tedy „vína pocházející z vinařské oblasti známé pod názvem ‚Pago Palomar' nacházející se v obci Sardón de Duero (Valladolid, Španělsko)". Odvolací senát má za to, že toto omezení neumožňuje odpovědět na vznesenou námitku, jelikož toto omezení pouze zdůrazňuje skutečnost, že přihlašovaná ochranná známka obsahuje zeměpisné označení, které neodpovídá původu výrobků, které označuje, což je v rozporu s ustanoveními uvedenými v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 (bod 31 napadeného rozhodnutí).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

29 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

30 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

31 Žalobkyně na podporu své žaloby vznáší jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94.

32 Zaprvé žalobkyně v podstatě uvádí, že čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 musí být vykládán restriktivně, neboť obsahuje zákaz zápisu. V důsledku toho má žalobkyně za to, že se toto ustanovení v projednávané věci neuplatní, jelikož přihlašovaná ochranná známka CUVÉE PALOMAR neobsahuje název chráněného označení původu „el Palomar".

33 Název obce je totiž podle čl. 4 odst. 1 nového nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě, ve znění ministerského nařízení APA/1815/2002, „el Palomar“, a nikoli „Palomar“.

34 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že neexistence námitek vůči přihlášce ochranné známky ze strany orgánů příslušných pro ochranu označení původu „valencia“ prokazuje neexistenci konfliktu mezi uvedenou ochrannou známkou a názvem obce.

35 Zatřetí žalobkyně uvádí, že obec el Palomar má o něco více než 500 obyvatel. V důsledku toho jde o velmi malou obec, která je zcela neznámá průměrnému španělskému a evropskému spotřebiteli, který neví, že se vína s chráněným označením původu „valencia“ vyrábějí v obci el Palomar. Název „el Palomar“ je tudíž zeměpisným názvem, který je v zúčastněných kruzích zcela neznámý.

36 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že judikatura týkající se čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009], podle níž absolutní důvod pro zamítnutí podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 není důvodné uplatňovat v případě ochranných známek složených z názvu označujícího neznámé zeměpisné oblasti (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, Recueil, s. I-2779, body 31 až 33), se musí *mutatis mutandis* uplatnit rovněž na absolutní důvod pro zamítnutí uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94.

37 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 musí být vykládán tak, že znamená, že k tomu, aby se uplatnil absolutní zákaz zápisu, musí přihlašovaná ochranná známka obsahovat chybné zeměpisné označení nebo se z něj musí skládat.

38 Přihláška ochranné známky CUVÉE PALOMAR však podle žalobkyně neobsahuje chybné zeměpisné označení, ani z něj není složena. Tato ochranná známka naopak identifikuje zeměpisný původ vín žalobkyně. Výraz „palomar" totiž v ochranné známce CUVÉE PALOMAR identifikuje vinici Palomar existující od 19. století, která se nachází v oblasti Retuerta a kterou vlastní Abadía Retuerta, SA, ve španělské obci Sardón de Duero (Valladolid).

39 Podle žalobkyně je přitom zřejmé, že je jakožto majitelka vinice Palomar zcela oprávněna označovat vína vyráběná na této vinici ochrannou známkou CUVÉE PALOMAR. Z tohoto důvodu za účelem zabránění námitkám vzneseným OHIM a vyhnutí se jakémukoli omylu ohledně zeměpisného původu svých výrobků se žalobkyně dne 16. února 2007 rozhodla omezit přihlášku ochranné známky na „vína pocházející z vinice známé jako ‚vinice Palomar' nacházející se na území obce Sardón de Duero (Valladolid, Španělsko)".

40 Žalobkyně má v důsledku toho v podstatě za to, že přihláška ochranné známky CUVÉE PALOMAR neobsahuje žádné chybné zeměpisné označení, jelikož vinice Palomar existuje a je v jejím vlastnictví, a že by se tudíž na přihlašovanou ochrannou známku neměl vztahovat absolutní zákaz zápisu stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94.

41 Zapáté žalobkyně uvádí, že název vinice Palomar, která je v jejím vlastnictví, zmínka o které, jak je uvedeno v bodě 38 výše, je potvrzena od 19. století, výrazně předchází uznání obce el Palomar v roce 2000 za pěstitelskou oblast chráněnou označením

původu „valencia“. Zamítnutí zápisu ochranné známky CUVÉE PALOMAR tudíž porušuje obecnou právní zásadu obsaženou v latinském výroku *prior tempore, potior iure*. Žalobkyně poukazuje na to, že ministerské nařízení ze dne 19. října 2000, které vedlo k uznání obce el Palomar za oblast produkce chráněnou označením původu „valencia“, je dokonce pozdějšího data než španělská ochranná známka č. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR z roku 1997.

42 Zašesté žalobkyně v podstatě tvrdí, že slovo „palomar“ je mnohovýznamovým slovem, které podle slovníku *Real Academia Española* znamená: „1. podstatné jméno. Místo chovu holubů. 2. přídavné jméno. Druh provazu: tenčí a zkroucenější než běžný provaz“.

43 Žalobkyně má za to, že tato skutečnost zmírňuje domnělou povahu zeměpisného označení obce el Palomar.

44 Žalobkyně se domnívá, že pokud má označení, které je součástí ochranné známky, kromě svého zeměpisného významu rovněž jiný význam, který převažuje nad zeměpisným významem, je třeba soustředit pozornost na jeho hlavní význam. Jakmile dojde k tomuto posouzení, je třeba uplatnit příslušný právní režim. Hlavním významem výrazu „palomar“, který je znám všem spotřebitelům, je přitom podle žalobkyně „místo chovu holubů“.

45 Žalobkyně uplatňuje argument, že jelikož údajná zeměpisná povaha slova „palomar“ je rozptýlena jinými významy tohoto názvu, může slovo „palomar“ splňovat funkce vlastní ochranné známce. Má za to, že v důsledku toho napadené rozhodnutí představuje nesprávný výklad čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94. Ochrana údajného kolektivního zájmu, který odůvodňuje zamítnutí ochranných známek shodných se

zeměpisnými označeními, nemůže podle žalobkyně zacházet do absurdní situace spočívající v zamítnutí ochranných známek, které mají jiný význam nebo které označují, jak je tomu v projednávané věci, oblast původu dotčených výrobků.

46 Zasedmé žalobkyně v podstatě tvrdí, že je majitelkou různých ochranných známek Společenství – PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR – označujících vína zařazená do třídy 33, jakož i španělské ochranné známky CUVÉE EL PALOMAR –, která obsahuje plný název obce el Palomar.

47 Žalobkyně se v tomto ohledu dovolává znění čl. 24 odst. 5 Dohody TRIPS (viz bod 3 výše).

48 Podle žalobkyně se přitom španělská ochranná známka č. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR datuje od roku 1997, a je v důsledku toho starší než ochrana názvu obce el Palomar v rámci chráněného označení původu „valencia“, které bylo upraveno v roce 2000.

49 Žalobkyně má v důsledku toho za to, že platnost ochranných známek CUVÉE EL PALOMAR (zapsaná v roce 1997) a CUVÉE PALOMAR (přihlášená v dobré víře ze strany žalobkyně) nelze zpochybnit z pouhého důvodu, že tyto ochranné známky jsou podobné později uznanému zeměpisnému označení.

50 Žalobkyně krom toho zdůrazňuje, že ochranná známka CUVÉE EL PALOMAR je chráněna rovněž v několika zemích Evropské unie mezinárodní ochrannou známkou č. 699.977 zapsanou dne 23. září 1998.

51 Pokud jde o posouzení odvolacího senátu, podle kterého nejsou dřívější zápisy relevantní, neboť z ustálené judikatury vyplývá, že vnitrostátní rozhodnutí nejsou pro OHIM závazná a nezbavují jej povinnosti uplatnit na konkrétní případ právní úpravu Společenství, žalobkyně namítá, že odvolací senát opomíná, že dva z dřívějších zápisů (a sice ochranné známky Společenství č. 4.827.978 PAGO PALOMAR a č. 5.501.978 ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR) byly přezkoumány ze strany samotného OHIM, a nejsou tudíž vnitrostátními rozhodnutími.

52 Žalobkyně má za to, že skutečnost, že německý, španělský, francouzský, italský, rakouský úřad pro ochranné známky nebo úřad pro ochranné známky Spojeného království připustily zápis ochranné známky CUVÉE EL PALOMAR, měla být OHIM zohledněna jakožto jasný příklad toho, že ochranná známka Společenství CUVÉE PALOMAR nespadá pod žádný absolutní důvod pro zamítnutí zápisu, a to tím spíše, že samotný OHIM připustil zápis ochranných známek Společenství PAGO PALOMAR a ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR.

53 Zaosmé žalobkyně v podstatě uvádí, že OHIM zapsal ochranné známky jako CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ a CUVÉE OCCITANE.

54 Podle žalobkyně přitom tyto ochranné známky mají přímou a zřejmou spojitost se zeměpisnou oblastí známou ve vinařských kruzích vzhledem k tomu, že obecně je evropská veřejnost schopna zeměpisně identifikovat Středozemní moře, záliv Saint-Tropez a Okcitánii.

55 Z toho podle žalobkyně vyplývá, že zamítnutí zápisu ochranné známky CUVÉE PALOMAR představuje porušení zásady rovného zacházení a svévolné rozhodnutí ze strany OHIM.

56 Nakonec žalobkyně na jednání v podstatě uvedla, že skutečnost, že seznam jakostních vín s. o. zveřejněný Komisí v Úředním věstníku v roce 2007 neobsahuje název „el Palomar", ale omezuje se na uvedení odkazu na ustanovení vnitrostátních předpisů, v nichž je tato zmínka obsažena. Podle žalobkyně přitom zveřejnění seznamu v Úředním věstníku představuje podmínku namítatelnosti zeměpisných označení chráněných vnitrostátními právními předpisy. Vzhledem k tomu, že zeměpisné označení „el Palomar" nebylo zveřejněno v Úředním věstníku, nelze jej tudíž vůči žalobkyni namítat.

57 Žalobkyně krom toho na jednání uvedla, že ke zveřejnění seznamu v Úředním věstníku došlo až v roce 2007, tedy po podání přihlášky ochranné známky, ke kterému došlo dne 27. listopadu 2006. Skutečností, od které se odvíjí namítatelnost zeměpisných označení chráněných vnitrostátními právními předpisy, přitom podle žalobkyně je zveřejnění seznamu Komisí v Úředním věstníku. V důsledku toho, pokud by Tribunál dospěl k závěru, že zveřejnění seznamu v Úředním věstníku, který uvádí pouze odkazy na ustanovení vnitrostátních předpisů, v nichž je obsažen název „el Palomar", postačí k zajištění publicity tohoto označení, bylo by nutné konstatovat, že ke zveřejnění došlo po podání přihlášky ochranné známky, a tudíž toto chráněné zeměpisné označení není vůči žalobkyni namítatelné.

58 OHIM tuto argumentaci popírá a má v podstatě za to, že odvolací senát v napadeném rozhodnutí provedl správné skutkové a právní posouzení.

Závěry Tribunálu

59 Článek 7odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 stanoví, že se do rejstříku nezapíšou ochranné známky pro vína obsahující zeměpisná označení nebo se z nich skládající, určená k identifikaci vín, přičemž tato vína tento původ nemají.

60 Pro účely použití tohoto ustanoví je třeba vymezit význam pojmu „zeměpisné označení určené k identifikaci vín“.

61 Nařízení č. 40/94 pojem zeměpisné označení určené k identifikaci vín nevymezuje.

62 Nicméně je třeba podotknout, že čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 byl zaveden nařízením č. 3288/94.

63 Čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 3288/94 totiž uvádí, že „čl. 23 odst. 2 Dohody [TRIPS] stanoví, že mohou být zamítnuty nebo prohlášeny za neplatné ochranné známky obsahující chybné zeměpisné údaje [chybná zeměpisná označení] pro vína nebo lihoviny nebo se z nich skládající bez podmínky, že mají takovou povahu, že by mohly [mohla] klamat veřejnost; […] má se v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 vložit nové písmeno j).“

64 Je přitom třeba připomenout, že jelikož Společenství je stranou Dohody TRIPS, je povinno vykládat své právní předpisy o ochranných známkách v co největším rozsahu ve světle znění a účelu této Dohody (viz rozsudek Anheuser-Busch, bod 21 výše, bod 42 a citovaná judikatura).

65 Podle ustálené judikatury musí být ustanovení dohody uzavřené Společenstvím s třetí zemí považováno za přímo použitelné, pokud s ohledem na znění, předmět a povahu

dohody lze dospět k závěru, že ustanovení obsahuje jasnou, přesnou a bezpodmínečnou povinnost, jejíž výkon nebo účinky nejsou podřízeny vydání žádného pozdějšího aktu (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. prosince 2000 Dior a další, C-300/98 a C-392/98, Recueil, s. I-11307, bod 42).

66 Soudní dvůr nicméně rozhodl, že vzhledem ke své povaze a struktuře nepatří dohoda WTO a její přílohy v zásadě mezi normy, ve vztahu k nimž soud Společenství přezkoumává legalitu aktů orgánů Společenství v rámci žaloby na neplatnost (rozsudek Dior a další, bod **Error! Reference source not found.** výše, bod 42), a že ustanovení Dohody TRIPS, která je součástí dohody WTO, nejsou toho rázu, aby založila jednotlivcům práva, jichž by se mohli dovolávat na základě práva Společenství přímo před soudem (rozsudek Dior a další, bod **Error! Reference source not found.** výše, bod 43).

67 Z této judikatury vyplývá, že i když ustanovení Dohody TRIPS nemají přímý účinek, nic to nemění na tom, že je třeba vykládat právní předpisy o ochranných známkách, tedy v projednávané věci čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, v co největším rozsahu ve světle znění a účelu této Dohody.

68 Je třeba podotknout, že pojem „zeměpisné označení určené k identifikaci vín", který je obsažen v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, se ve francouzské verzi liší od pojmu uvedeného v článku 23 Dohody TRIPS citovaném v bodě 2 výše.

69 Podle závěrečného aktu obsahujícího výsledky Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 (Úř. věst. L 336,

s. 253), jejíž znění bylo vyhotoveno francouzsky, anglicky a španělsky, jsou nicméně závazné rovněž dva další jazyky.

70 Je tak třeba uvést, že slova „geographical indication identifying wines" jsou použita jak v článku 23 Dohody TRIPS, tak v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 anglického znění těchto ustanovení.

71 Krom toho jsou ve španělském znění článku 23 Dohody TRIPS použita slova „indicación geográfica que identifique el vinos" a ve španělském znění čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 jsou použita slova „indicación geográfica que identifique el vino".

72 V důsledku toho je třeba mít za to, že se čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 týká zeměpisných označení identifikujících vína, a nikoli zeměpisných označení „určených k identifikaci vín".

73 Vymezení a ochrana zeměpisných označení, pokud jde o vína, jsou stanoveny nařízením č. 1493/1999 použitelným *ratione temporis* v projednávané věci.

74 Krom toho musí být pojem zeměpisné označení identifikující vína ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 vykládán s ohledem na příslušná ustanovení práva Společenství v oblasti vymezení a ochrany zeměpisných označení, pokud jde o vína. V důsledku toho je třeba odvolat se na nařízení č. 1493/1999, jehož cílem je rovněž

zajistit soulad právních předpisů Společenství s ustanoveními Dohody TRIPS, jak vyplývá z bodů 56 a 80 odůvodnění tohoto nařízení.

75 Článek 50 odst. 1 nařízení č. 1493/1999 se týká ochrany zeměpisných označení pro výrobky pocházející ze třetích zemí v rámci použití článků 23 a 24 Dohody TRIPS.

76 Článek 50 odst. 2 uvedeného nařízení však pojem zeměpisné označení vymezuje pouze za účelem použití odstavce 1 tohoto ustanovení.

77 V důsledku toho je pro účely vymezení obsahu pojmu zeměpisné označení ve smyslu tohoto nařízení třeba odkázat na další ustanovení nařízení č. 1493/1999.

78 Článek 47 odst. 1 nařízení č. 1493/1999 stanoví:

„Pravidla pro popis, označování a obchodní úpravu některých produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, jakož i pravidla pro ochranu určitých označení, údajů a výrazů obsahuje tato kapitola a přílohy VII a VIII."

79 Podle čl. 47 odst. 2 písm. e) nařízení č. 1493/1999 pravidla uvedená v odstavci 1 tohoto článku zahrnují zejména ustanovení o používání zeměpisných označení.

80 Bod A přílohy VI nařízení č. 1493/1999 stanoví následující:

„1. Pod „stanovenou pěstitelskou oblastí' se rozumí oblast pěstování révy nebo soubor těchto oblastí, na kterých jsou produkována vína se zvláštními znaky jakosti a jejichž jméno je použito pro označení jakostního vína s. o.

2. Každá stanovená pěstitelská oblast je přesně ohraničena, pokud možno podle parcel nebo vinic. Toto ohraničení provedou všechny dotčené členské státy, přičemž zohlední skutečnosti ovlivňující jakost vín vyráběných v této oblasti; zejména jde o půdu a podloží, podnebí, jakož i o polohu parcel nebo vinic.

3. Stanovená pěstitelská oblast je označována svým zeměpisným názvem [...]

4. Spojení zeměpisného názvu stanovené pěstitelské oblasti s produkční oblastí musí být dostatečně určité a všeobecně známé, aby bylo za různých okolností zabráněno případným záměnám."

81 Bod B odst. 1 písm. c) první odrážka přílohy VII nařízení č. 1493/1999 stanoví následující:

„Etiketa produktů vyrobených ve Společenství může být za podmínek, jež budou stanoveny, doplněna těmito údaji: [...] pro jakostní vína s. o.: [...] názvem zeměpisné

jednotky menší než stanovená pěstitelská oblast, podle pravidel stanovených producentským členským státem."

82 Článek 52 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 1493/1999 stanoví, že přidělí-li členský stát název stanovené pěstitelské oblasti jakostnímu vínu s. o., pak nesmí toto jméno být použito pro označování vinařských produktů, které nepocházejí z této oblasti nebo jimž nebylo přiděleno toto jméno podle příslušných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. Totéž pravidlo se uplatní i v případě, že některý stát přiřadil název obce, části obce nebo lokality výhradně jakostnímu vínu s. o.

83 Jinými slovy členským státům podle nařízení č. 1493/1999 přísluší přidělit název obce, části obce nebo lokality určitému jakostnímu vínu s. o. V takovém případě toto jméno nelze použít pro označování vinařských produktů, které nepocházejí z této obce, části obce nebo lokality nebo jimž nebylo přiděleno toto jméno podle příslušných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství.

84 Je tedy třeba konstatovat, že členským státům v rámci uplatňování nařízení č. 1493/1999 přísluší na svých příslušných územích určit zeměpisná označení, jež mají v úmyslu chránit.

85 Článek 2 odst. 1 nového nařízení o chráněném označení původu „valencia" a jeho regulační radě přijatého španělským zákonodárcem stanoví, že se ochrana přiznaná tímto označením původu vztahuje na výraz „valencia" a všechna označení podoblastí, obvodů, obcí, lokalit a oblastí, které tvoří pěstitelskou oblast a oblast zrání uvedené v článku 4.

86 Článek 4 odst. 1 nového nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě, ve znění ministerského nařízení APA/1815/2002 ze dne 4. července 2002, stanoví, že produkční oblast chráněná označením původu „valencia“ tvoří zejména podoblast Clariano, ve které se mimo jiné nachází obec s názvem el Palomar.

87 Název „el Palomar“ je tedy zeměpisným označením pro jakostní vína s. o. podle španělských právních předpisů a v důsledku toho článku 52 nařízení č. 1493/1999, což žalobkyně nepopírá, přičemž žalobkyně krom toho na jednání potvrdila, že před španělskými soudy nenapadla platnost této právní úpravy.

88 Vzhledem k tomu, že název „el Palomar“ je zeměpisným označením pro jakostní víno s. o., představuje tudíž zeměpisné označení identifikující vína ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94.

89 Je třeba konstatovat, že žalobkyně mimoto netvrdí, že zeměpisné označení „el Palomar“ nelze použít k označení vína vyráběného v obci nesoucí tento název. Žalobkyně se v podstatě omezuje na tvrzení, že je oprávněna používat název „Palomar“, navzdory existenci zeměpisného označení „el Palomar“.

90 Žalobkyně naproti tomu zpochybňuje namítatelnost zeměpisného označení „el Palomar“ z toho důvodu, že seznam zveřejněný Komisí v Úředním věstníku podle čl. 54 odst. 5 nařízení č. 1493/1999 neuvádí „el Palomar“ nebo „Palomar“.

91 V tomto ohledu čl. 54 odst. 4 a 5 nařízení č. 1493/1999 stanoví, že členské státy odevzdají Komisi seznam jimi uznaných jakostních vín stanovené pěstitelské oblasti s uvedením odkazu na vnitrostátní předpisy pro produkci a přípravu každého z těchto jakostních vín s. o., a dále že tento seznam je Komisí zveřejňován v Úředním věstníku, řadě C.

92 Je třeba připomenout jednak to, že nové nařízení o chráněném označení původu „valencia" a jeho regulační radě bylo v BOE zveřejněno dne 3. listopadu 2000. Ministerské nařízení APA/1815/2002 bylo v BOE zveřejněno dne 16. července 2002.

93 Dále seznam jakostních vín s. o. byl na základě čl. 54 odst. 5 nařízení č. 1493/1999 poprvé zveřejněn v Úředním věstníku ze dne 19. února 1999 (C 46, s. 113).

94 Jak bylo připomenuto v bodě 10 výše, byl nový seznam jakostních vín s. o. Komisí zveřejněn v Úředním věstníku dne 14. dubna 2004. Pokud jde o Španělsko a konkrétně pěstitelskou oblast Valencia (Valencie), uvádí tento seznam podoblast Clariano, jakož i ministerské nařízení ze dne 19. října 2000 a ministerské nařízení APA/1815/2002, a odkazy na zveřejnění těchto dvou nařízení v BOE.

95 Jak bylo krom toho uvedeno v bodě 11 výše, byly nové seznamy následně Komisí zveřejněny v Úředním věstníku v roce 2006 a poté v roce 2007. Pokud jde o pěstitelskou oblast Valencie a podoblast Clariano, obsahují tyto seznamy tytéž zmínky, jaké byly obsaženy v seznamu zveřejněném Komisí v roce 2004.

96 Žalobkyně tudíž nemůže tvrdit, že seznam jakostních vín s. o. obsahující zmínku o zeměpisném označení „Clariano“ a odkaz na příslušná ustanovení španělského práva byl poprvé zveřejněn v Úředním věstníku až v roce 2007.

97 Krom toho je třeba mít za to, že ochrana Společenství zeměpisných označení, která je stanovena nařízením č. 1493/1999, spočívá na takových zeměpisných označeních, jaká jsou určena právními předpisy členských států v souladu s příslušnými ustanoveními uvedeného nařízení. Tato ochrana totiž není výsledkem autonomního postupu Společenství, ani mechanismu, na jehož základě jsou zeměpisná označení uznaná členskými státy seskupena do závazného aktu Společenství.

98 Jedinými povinnostmi, které vyplývají z čl. 54 odst. 4 a 5 nařízení č. 1493/1999 je pro členské státy odevzdat Komisi seznam jimi uznaných jakostních vín s. o. s uvedením odkazu na vnitrostátní předpisy pro produkci a přípravu a pro Komisi zveřejnit tento seznam v řadě C – a nikoli v řadě L – Úředního věstníku.

99 Vzhledem k tomu, že ochrana zeměpisných označení vychází z právních předpisů členských států, vyplývá z toho, že namítatelnost vnitrostátních opatření, kterými členský stát podle čl. 52 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 1493/1999 přiděluje název stanovené pěstitelské oblasti nebo název obce, části obce nebo lokality určitému jakostnímu vínu s. o., vůči třetím osobám vyplývá ze zveřejnění těchto ustanovení v Úředním věstníku členského státu, který je přijal.

100 Je přitom nesporné, že nové nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě, jakož i ministerské nařízení APA/1815/2002 byla v BOE zveřejněna

v roce 2000 a v roce 2002, tedy dříve než byla dne 27. listopadu 2006 podána přihláška ochranné známky.

101 Ze skutečnosti, že ochrana zeměpisných označení vychází z právních předpisů členských států, rovněž vyplývá, že zveřejnění seznamu jakostních vín s. o. a odkazů na vnitrostátní ustanovení v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* představuje pouze informační opatření pro veřejnost o ochraně zeměpisných označení zavedené každým z členských států v rámci jeho vnitrostátních právních předpisů.

102 Je pravda, že se způsob, který Komise zvolila pro zveřejnění informací oznámených Španělským královstvím, nezdá být příliš účinný k zajištění plné a dokonalé informovanosti veřejnosti, jelikož se název obcí, které požívají označení původu, pokud jde zejména o pěstitelskou oblast Valencia a podoblast Clariano – včetně názvu obce el Palomar – v seznamu zveřejněném Komisí neobjevuje.

103 Je však třeba konstatovat, že tento způsob zveřejňování vnitrostátních informací je v souladu s ustanoveními čl. 54 odst. 5 nařízení č. 1493/1999, a mít za to, že uvedený způsob nezpochybňuje ochranu, kterou přiznává nařízení č. 1493/1999 zeměpisným označením, která požívají ochrany podle španělských právních předpisů, včetně zeměpisného označení „el Palomar".

104 Podpůrně je krom toho třeba uvést, že podle článku 8 Dohody mezi Evropským společenstvím a Jihoafrickou republikou o obchodu s vínem (Úř. věst. 2002, L 28, s. 4) jsou, pokud jde o vína pocházející ze Společenství, chráněna zeměpisná označení uvedená v příloze II.

105 Příloha II („Seznam zeměpisných označení“) dohody, bod A („Zeměpisná označení vín pocházejících z Evropského společenství“), III („Vína pocházející ze Španělského království“), 1. („[jakostní vína s. o.]“), 1.2.48. („Stanovená pěstitelská oblast Valencia“) písm. d) („Podoblast Clariano“), uvádí název „Palomar“.

106 Název „Palomar“ se objevuje rovněž v přílohách Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty (Úř. věst. 2002, L 114, s. 132).

107 Je třeba uvést, že tyto dohody předcházely změně čl. 4 odst. 1 nového nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě ministerským nařízením APA/1815/2002 ze dne 4. července 2002, které namísto názvu „Palomar“ zavedlo název „el Palomar“.

108 Název „Palomar“ se objevuje rovněž v přílohách Dohody mezi Evropským společenstvím a Austrálií o obchodu s vínem uzavřené v roce 1994 (Úř. věst. 1994, L 86, s. 3), což vede k závěru, že ochrana přiznaná Španělským královstvím zeměpisnému označení „el Palomar“ předcházela ustanovením nového nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě ve znění ministerského nařízení APA/1815/2002 ze dne 4. července 2002.

109 Na závěr tohoto přezkumu je třeba připomenout, že podle čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky pro vína obsahující zeměpisná označení identifikující vína přičemž tato vína tento původ nemají.

110 Je nesporné, že víno, pro které žalobkyně podala přihlášku slovního označení CUVÉE PALOMAR k zápisu jakožto ochranné známky Společenství, nepochází z obce el Palomar uvedené v novém nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě zveřejněném v BOE před podáním přihlášky.

111 Přihlašovaná ochranná známka se v důsledku toho skládá ze zeměpisného označení, které identifikuje jakostní víno s. o., zatímco víno, pro které je ochranná známka přihlašována tento původ nemá.

112 Je tudíž třeba shledat, že odvolací senát měl oprávněně za to, že zápisu přihlašované ochranné známky brání absolutní důvod pro zamítnutí uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94.

113 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumenty, které vznesla žalobkyně na podporu svého jediného žalobního důvodu.

114 Zaprvé žalobkyně v podstatě tvrdí, že vzhledem k tomu, že část jejího vinohradu nese název Palomar, nepředstavuje tento název v přihlašované ochranné známce chybné nebo nesprávné označení.

115 Nicméně nezáleží na tom, zda je či není tato zmínka správná, jelikož jedinou podmínkou, na kterou se váže použití absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 je, aby ochranná známka obsahovala zeměpisné označení identifikující víno, nebo se z takového značení skládala, přičemž toto víno tento původ nemá.

116 Žalobkyně přitom uznává, že se část jejího vinohradu, která se nazývá Palomar, nenachází v obci el Palomar uvedené v novém nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě.

117 Tento argument uplatňovaný žalobkyní musí být v důsledku toho odmítnut.

118 Žalobkyně zadruhé v podstatě tvrdí, že k tomu, aby se uplatnil důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, je třeba, aby přihlašovaná ochranná

známka obsahovala nesprávné zeměpisné označení, nebo se z něj skládala, identifikující víno mající odlišný původ, než je původ, který si spotřebitelé s tímto zeměpisným označením spojují.

119 Čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 3288/94 přitom uvádí, že čl. 23 odst. 2 Dohody TRIPS stanoví, že mohou být zamítnuty zápisy ochranných známek nebo prohlášeny za neplatné ochranné známky obsahující chybná zeměpisná označení pro vína nebo lihoviny nebo se z nich skládající bez podmínky, že mají takovou povahu, že by mohla klamat veřejnost.

120 Důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 se tudíž uplatní, aniž by bylo třeba zohledňovat otázku, zda ochranné známky, jejichž zápis je požadován, mohou klamat veřejnost či nikoli, nebo zda u veřejnosti vyvolávají nebezpečí záměny, pokud jde o původ výrobku.

121 Argumentace žalobkyně v tomto bodě musí být tudíž odmítnuta.

122 Zatřetí žalobkyně v podstatě tvrdí, že přihlašovaná ochranná známka neobsahuje název „el Palomar“, který požívá ochrany přiznané španělským právem, ale pouze slovo „palomar“. K tomu, aby se uplatnil absolutní důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, musí být slova podle žalobkyně naprostými homonymy. Vzhledem k tomu, že ochranná známka, jejíž zápis byl požadován, neobsahuje člen „el“, nemohl být tudíž její zápis OHIM zamítnut.

123 Pro ilustraci je třeba uvést, že pokud by argumentace žalobkyně byla přijata, vedlo by to k tomu, že by byl povolen zápis takové ochranné známky jako Baux de Provence nebo Clos Vougeot, ačkoli existují zeměpisná označení pro jakostní vína s. o. Les Baux de Provence a Clos de Vougeot.

124 Takový výklad čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 je přitom zjevně v rozporu s cílem ochrany zeměpisných označení pro jakostní vína s. o. sledovaným vnitrostátní právní úpravou a právní úpravou Společenství.

125 Je třeba shledat, že k tomu, aby se uplatnil důvod pro zamítnutí uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, stačí, aby uvedené ochranné známky obsahovaly prvky umožňující s jistotou identifikovat dotčené zeměpisné označení nebo se z nich skládaly, aniž by bylo třeba přihlížet k určitým nebo neurčitým členům, které mohou být případně jejich součástí.

126 Jinak by tomu bylo jen v případě, kdy by se zeměpisné označení skládalo z názvu místa obsahujícího člen, který je od tohoto názvu neoddělitelný a který mu dává vlastní a samostatný význam.

127 V projednávané věci je přitom třeba konstatovat, že název „el Palomar" nemá vlastní a samostatný význam, který by se odlišoval od názvu „Palomar".

128 Je tedy třeba shledat, že ochranná známka, jejíž zápis je požadován, tj. CUVÉE PALOMAR, obsahuje prvky, nebo se z nich skládá, umožňující s jistotou identifikovat zeměpisné označení „el Palomar", a sice slovo „palomar".

129 Argument žalobkyně, že člen „el" má rozhodující vliv na uplatnění důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 v projednávané věci, musí být tudíž odmítnut.

130 Začtvrté žalobkyně v podstatě tvrdí, že je třeba zohlednit skutečnost, že název „el Palomar", který požívá označení původu chráněného španělským právem, je široké

veřejnosti nebo v zúčastněných kruzích neznámý a že může mít mnoho významů, což oslabuje jeho povahu zeměpisného označení.

131 Nicméně vzhledem k tomu, že zápis přihlašované ochranné známky musí být zamítnut z jediného důvodu, že tato ochranná známka obsahuje zeměpisné označení identifikující vína nebo se z něj skládá, pokud vína tento původ nemají, vyplývá z toho, že skutečnost, že název, který požívá chráněného označení původu, je široké veřejnosti nebo v zúčastněných kruzích neznámý nebo že může mít mnoho významů, což oslabuje jeho povahu zeměpisného označení, nemá vliv na uplatnění absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94.

132 Rovněž z toho vyplývá, že nemůže obstát argumentace žalobkyně, podle níž je třeba obdobně uplatnit judikaturu týkající se čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, podle níž měl Soudní dvůr za to, že nebylo důvodné uplatnit absolutní důvod pro zamítnutí stanovený tímto ustanovením v případě ochranných známek skládajících se z názvu označujícího neznámé zeměpisné oblasti.

133 Tato judikatura se totiž neuplatní v případě absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94, neboť si toto ustanovení nevyžaduje žádnou analýzu případného nebezpečí záměny.

134 K tomu, aby byl zápis zamítnut totiž stačí, že ochranná známka určená k identifikaci vína obsahuje zeměpisné označení identifikující vína nebo se z něj skládá, přičemž víno, pro které je zápis ochranné známky požadován, tento původ nemá.

135 Pokud jde zapáté o argument žalobkyně vycházející z neexistence námitek ze strany orgánů příslušných pro ochranu označení původu „valencia“, je třeba shledat, že vzhledem k tomu, že přihláška ochranné známky nebyla zveřejněna, jelikož zápis ochranné známky byl zamítnut, nemohly třetí osoby, mezi nimiž regulační rada chráněného

označení původu a orgány ústřední a místní správy, předložit svá vyjádření k přihlašované ochranné známce.

136 V každém případě i za předpokladu, že by tyto orgány měly možnost podat vůči přihlašované ochranné známce námitky a neučinily by tak, nebylo by možné z této neexistence námitek dovozovat, že tato ochranná známka může být platně zapsána, nehledě na ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94.

137 Zašesté, pokud jde o argument žalobkyně, že zápis přihlašované ochranné známky je pouhým rozšířením vnitrostátních a mezinárodních zápisů, kterými disponuje, v rámci Společenství, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství posuzována pouze na základě relevantní právní úpravy Společenství. OHIM a případně soud Společenství nejsou vázány rozhodnutím přijatým na úrovni členského státu nebo třetích zemí, které připouští způsobilost téhož označení k zápisu jako národní ochranné známky [rozsudky Tribunálu ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 47, a ze dne 22. června 2005, Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB), T-19/04, Sb. rozh. s. II-2383, bod 37].

138 Zápisy existující v členských státech představují pouze skutečnost, kterou lze zohlednit v souvislosti se zápisem ochranné známky Společenství, přičemž přihlašovaná ochranná známka musí být posuzována výhradně na základě relevantní právní úpravy Společenství. Z toho vyplývá, že OHIM není povinen ztotožnit se s požadavky a posouzením orgánu příslušného ve věci ochranných známek země původu, ani není povinen zapsat přihlašovanou ochrannou známku z důvodu existence rozhodnutí o zápisu Španělského úřadu pro ochranné známky (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 25. října 2007, Develey v. OHIM, C-238/06 P, Sb. rozh. s. I-9375, body 66 až 73).

139 V důsledku toho skutečnost, že dotyčný disponuje národními a mezinárodními zápisy, nemůže bránit zamítnutí zápisu ochranné známky na základě právní úpravy Společenství.

140 Z toho vyplývá, že argumentace žalobkyně v tomto bodě musí být rovněž odmítnuta.

141 Zasedmé, pokud jde o výtku žalobkyně, že v podstatě nemůže existovat překážka zápisu ochranné známky CUVÉE PALOMAR, pokud OHIM připustil zápis jejích ochranných známek PAGO PALOMAR a ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury jsou totiž rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty přijímají na základě nařízení č. 40/94, přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci. Legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být tudíž posuzována výlučně na základě tohoto nařízení, jak je vykládáno soudem Společenství, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM, C-412/05 P, Sb. rozh. s. I-3569, bod 65 a citovaná judikatura).

142 Z toho vyplývá, že je třeba výtku žalobkyně odmítnout.

143 Zaosmé žalobkyně v podstatě tvrdí, že čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 40/94 je třeba vykládat ve světle příslušných ustanovení Dohody TRIPS a zvláště jejího čl. 24 odst. 5. Vzhledem k tomu, že je od roku 1997 majitelkou španělské ochranné známky CUVÉE EL PALOMAR, je třeba zohlednit dřívější charakter této ochranné známky oproti ochraně názvu obce el Palomar v rámci chráněného označení původu „valencia“, které bylo upraveno v roce 2000.

144 Žalobkyně má tedy v podstatě za to, že na základě ustanovení čl. 24 odst. 5 Dohody TRIPS nevede uznání chráněného označení původu v roce 2000 k prohlášení dříve

zapsané národní ochranné známky CUVÉE EL PALOMAR za neplatnou a existence této dřívější národní ochranné známky umožní zápis ochranné známky CUVÉE PALOMAR přihlašované v dobré víře, neboť tento zápis nelze zamítnout z pouhého důvodu, že tato ochranná známka obsahuje zeměpisné označení uznané po zápisu národní ochranné známky

145 Třebaže nejsou podle judikatury připomenuté v bodech 64 až 67 výše ustanovení Dohody TRIPS toho rázu, aby založila jednotlivcům práva, jichž by se mohli dovolávat na základě práva Společenství přímo před soudem, nic to nemění na tom, že je třeba nařízení č. 40/94 vykládat v co největším možném rozsahu ve světle znění a účelu této dohody.

146 Podle čl. 24 odst. 5 Dohody TRIPS platí, že pokud byla ochranná známka přihlášena nebo zapsána v dobré víře, nebo pokud byla práva k ochranné známce získána užíváním v dobré víře předtím, než je zeměpisné označení chráněno ve své zemi původu, nebudou opatření přijatá k uplatňování ustanovení oddílu 1 Dohody TRIPS – ve kterém je uveden článek 24 – na úkor zápisné způsobilosti nebo platnosti zápisu ochranné známky nebo právu na užívání ochranné známky na základě toho, že je tato ochranná známka shodná nebo podobná zeměpisnému označení.

147 Toto ustanovení tedy předpokládá, že ochranná známka byla přihlášena nebo zapsána v dobré víře předtím, než začalo být zeměpisné označení chráněno ve své zemi původu, nebo že byla práva k ochranné známce, jejíž zápis je požadován, získána užíváním v dobré víře předtím, než začalo být zeměpisné označení chráněno ve své zemi původu.

148 V projednávané věci je třeba uvést, že přihláška ochranné známky CUVÉE PALOMAR byla podána v roce 2006, tedy poté, co začalo být zeměpisné označení „el Palomar“

chráněno ve své zemi původu novým nařízením o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě, ve znění ministerského nařízení APA/1815/2002 ze dne 4. července 2002.

149 Krom toho žalobkyně neprokázala, že by práva k názvu CUVÉE PALOMAR získala užíváním v dobré víře předtím, než začalo být zeměpisné označení „el Palomar“ chráněno v zemi původu.

150 Nakonec za předpokladu, že by žalobkyně mohla uplatnit výhodu přednosti, pokud jde o její ochrannou známku CUVÉE EL PALOMAR zapsanou ve Španělsku v roce 1997, mohla by tuto výhodu případně uplatnit pouze pro tuto existující ochrannou známku, a nikoli pro zápis nových ochranných známek, které v okamžiku, kdy bylo rozhodnuto o ochraně zeměpisného označení, neexistovaly a které se rovněž skládají z tohoto zeměpisného označení.

151 Žalobkyně se tudíž nemůže dovolávat čl. 24 odst. 5 Dohody TRIPS za účelem dosažení toho, aby byla přihlašovaná ochranná známka zapsána.

152 Tribunál pro úplnost uvádí, že Komise zveřejnila seznam jakostních vín s. o. v Úředním věstníku ze dne 19. února 1999 na základě ustanovení čl. 1 odst. 3 nařízení č. 823/87. Tento seznam uvádí ministerské nařízení o chráněném označení původu „valencia“ a jeho regulační radě ze dne 13. června 1987, ve znění nařízení ze dne 29. listopadu 1995, zveřejněného v BOE ze dne 8. prosince 1995. Toto nařízení ve znění pozdějších předpisů přitom uvádí obec Palomar jakožto součást podoblasti Clariano, která je sama součástí zemědělské oblasti, ke které se vztahuje chráněné označení původu „valencia“. Z toho vyplývá, že v roce 1995, tedy před zápisem národní ochranné

známky CUVÉE EL PALOMAR, byla obec Palomar zeměpisným označením chráněným vnitrostátním právem a právem Společenství.

153 Zadeváté, pokud jde o argumentaci žalobkyně, podle níž v podstatě OHIM zapsal takové ochranné známky jako CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ a CUVÉE OCCITANE, a nic v důsledku toho nebrání tomu, aby byla zapsána ochranná známka CUVÉE PALOMAR, je třeba uvést, že žalobkyně neprokázala, ani netvrdila, že by Mediterraneo, Golfe de Saint-Tropez a Occitane byly chráněnými zeměpisnými označeními určenými k identifikaci vína.

154 Argumentace žalobkyně je tudíž i zde irelevantní a musí být odmítnuta.

155 Z výše uvedeného vyplývá, že žaloba musí být v plném rozsahu zamítnuta.

K nákladům řízení

156 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

157 Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Abadía Retuerta, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. května 2010.

Podpisy.